

Јавна расправа о предлогу за оцену уставности Закона о утврђивању надлежности Аутономне покрајине Војводине, која је у Уставном суду Србије започела 23. новембра узбунила је политичке актере у покрајини, који су у јеку очајничке борбе председника и Владе за добијање статуса кандидата, кренули у противнапад и послали поруку расклиматаном режиму у Београду да себи у руке сада не ставља још један врућ кромпир.

Први је у акцију ступио бивши министар Драган Веселинов, који је на трибини тзв. Војвођанског клуба загаламио да Војводини хитно треба на референдуму дати прилику да постане република, „јер су покрајина и Србија, заправо, две државе”. Цео говор овог бившег политичара обилује тезама које би у свакој озбиљној држави биле разлог за покретање још једног судског поступка, овог пута за сепаратизам. Пошто у Србији држава готово да и не функционише, то се није десило, а само неколико дана касније, у јавност је са сличним, мада мало блажим тезама иступио и Шандор Егереш, председник Скупштине Војводине. Он је оценио да Уставни суд Србије неће прогласити неуставним Статут Војводине и Закон о надлежностима, јер би у супротном то изазвало нову политичку кризу, и додао да Устав Србије није „еврокомпатибилан” и да мора да се мења како би Војводина добила законодавну, судску и извршну власт”.

Из Новог Сада се на крају зачуо и глас разума, за који је био задужен „координатор владајуће коалиције у Покрајини и функционер Демократске странке” Драгослав Петровић. И он је у интервјуу новосадском „Дневнику” изјавио да је уверен да нема никаквог разлога за страх да ће Уставни суд оспорити неке одредбе Статута и Закона о утврђивању надлежности АПВ, јер су по њему ови акти у потпуности у складу с Уставом Србије. Петровић је разјаснио и суштину тренутног проблема у односима Београд-Нови Сад, који се крију у новцу. Он је подсетио да је покрајинска администрација до сада

преузела 95 посто од укупно 369 надлежности предвиђеним законима из 2002. и 2009, али и да још није донет Закон о финансирању надлежности АПВ, без кога је немогуће обезбедити стабилно функционисање покрајинске власти. Према његовим речима, за решење тог питања „неопходан је политички компромис”, а по њему је најбољи пут био да тај акт заједнички припреме покрајинска и републичка администрација, уместо да се инцијатива покрене једнострано. Решење овог проблема свакако чека републичку власт, а после ужасавајућег Веселинова, Петровић и покрајински ДС у сваком случају делују као разумна опција, иако би се његова изјава вероватно могла превести и као „паре на сунце да не би било проблема”. Или можда као: „не дирајте Статут да не би пустили Веселинова и њему сличне да још више дивљају”.

Крајем октобра, у Новом Саду, испред зграде Бановине, откривен је споменик Васи Стајићу, истакнутом српском писцу, филозофу, културном раднику и борцу за ослобађање од Аустро-Угарске, али и духовном оцу данашњих аутономаша. Стајић се током процеса уједињења 1918. залагао за аутономију Војводине у новој држави и тражио да у Краљевини СХС она постоји као посебан ентитет. Пошто његови ставови нису прихваћени, Стајић се потом ангажовао у Матици српској, преко које је наставио да ради на очувању културне аутономије Војводине, у чему је, како је на отварању споменика рекао председник Скупштине Новог Сада Александар Јовановић, имао и подршку тадашњег председника САНУ Јована Цвијића. Тада је Цвијић Стајићу рекао чувену реченицу: „Нећете ви ништа добити што не отмете”, а војвођански аутономаша су, како се види, добро изучили Стајићево наслеђе. За сада им је успело да од Београда отму Статут, а остаје им да отму и још новца. Питање је, међутим, када ће и где то отимање стати. А више није јасно ко од Београда жели да отме Статут, ко новац, а ко независну државу.